Mizah

BALIKLARDA DEMOKRAT OLDULAR GALİBA,
YEMLERİ KOLAY KOLAY YUTMUYORLAR!

FIKRALAR

TELEFON

Yeni aldığı hizmetçiden bir tek şikâyeti vardı: Telefona cevap vermiyordu.

— Bana bak, Ayşe, dedi. Telefon çaldığı zaman cevap vermen lâzım. Niye vermiyorsun?

Ayşe burun büktü:

— Gayri vermeyon.. Ne zaman açsam, size sesleniyorlar, «ben değilim» diye kapayorun.. Bıhtım artıh!

İŞİN KÖTÜSÜ

Karısından bahsediyordu:

— Bizimki mütemadiyen konuşur. Hattâ ben dinlemesem bile kendi-kendine konuşur...

Arkadaşı:

— O bir şey değil! dedi. Bizimki, ben dinlemediğim halde, dinleyor zanneder, konuşur konuşur, ondan sonra da cevap ister...

ŞAKA DERKEN...

İki kadın arasında:

— Demek Ahmetle evlendin ha? Halbuki ben seni onunla flört ediyorsun sanıyordum.

— Ya, o da öyle sanıyordu!

NİYETİ KÖTÜ

Babası, kızına çıkışıyordu:

— O delikanlıdan sana hayır yok, kızım. Niyeti ciddî değil...

Kız babasının sözünü kesti:

— Yo! Son zamanlarda fikrinin ciddileştiği anlaşılıyor, baba, dedi.

— Nereden anladın ?

— Senin ayda ne kadar kazandığını sordu!

İNTİKAM

— Bir şey işittim, hayret ettim, dedi. O, kanlı bıçaklı dargın olduğun adama, kızını veriyor muşsun, öyle mi?

— Evet. İntikam almak için.

— ???

— Kızımı veriyorum ama, ona bir de öyle bir kaynana veriyorum ki... anasından emdiği süt

MUMYA

Eski Bakanlarımızdan Kasım Gülek'in Meclis heyetiyle birlikte seyahate gittiğini tabii biliyorsunuz.

Londrada bulunduğu sırada bir gün British Museum'u geziyordu. Oradaki bir mumyanın önünde durarak rehbere sordu:

— Bu mumya kaç senelik acaba?

— 4004 senelik, efendim.

— Hayret! Demek senesi senesine biliyorsunuz ha?

Rehber izah etti:

— Evet efendim. Bundan dört sene evvel buraya gelen bir tarih mütehassısı bu mumyanın 4000 senelik olduğunu söylemişti.

HEDİYE

Evlenmelerinin onuncu yıldönümünde Mişon karısından uzaktaydı. Hediye olarak ona (kâğıdı ve zarfiyle beraber) on yedi kuruş masraf edip bir mektup gönderdi.

Mektupta yalnız şu kelimeler vardı:

«Evlenmemizin onuncu yıldönümünde sana hediyem: Binbir buse.»

Bir kaç gün sonra Rebekadan cevap geldi: ,

«Yıldönümüzde gönderdiğin çek, çok makbule geçti. Bugün sütçüye kırdırdım.»

İSABET

Sokağa çıkacaklardı. Karısı:

— Dur gideyim de üzerime bir şey atayım, dedi.

Kocası:

— Aman dikkat et! diye arkasından seslendi. İyi nişan al! Geçen sefer isabet ettirememiştin..

«SANA AD BULAMADIM...»

Arkadaşının evinde güzel bir kedi yavrusu gördü.

— Maşallah! dedi. Ne hoş bir kediniz var? Adı ne?

Ev sahibi cevap verdi:

— Bir isim koyamadık. Ben «Aslan» koyalım, dedim. Karım itiraz etti: «Aslana hakaret olur.» dedi. Sonra aklıma senin adın geldi ama, karım ona da itiraz etti.

— Eksik olmasın.

— Evet: O zaman da kediye hakaret olurmuş!

İLK SERSEM

Erkek — Demek sana bir çok kişi izdivaç teklif etti?

Kadın — Evet.

— Keşke seninle evlenmek istiyen ilk sersem herife varsaydın.

— Sana vardım ya işte!

GÜLE GÜLE !

Adam, sabahleyin karısına o gece gördüğü güzel bir rüyayı anlatıyordu:

— Biri seni almış kaçırıyordu... Koşa koşa gidiyor, rüzgâr gibi uçuyordu.

Kadın merakla sordu:

— Peki, sen adama ne dedin?

— «Acelen ne yahu, yavaş gitsene!» dedim.

HİKMETİ VARMIŞ

Salamon eve aldığı sebzeleri birkaç gün bekletmeden pişirtmezdi. Dostlarından biri sordu:

— Yahu, sebzeleri niçin taze pişirtmiyorsun da bayatlatıyorsun? Yazık değil mi?

Salamon kaşlarını kaldırdı, cevap verdi:

— Sen anlamazsin! Sebzeleri su içinde koyup büyütüyorum, daha kârlı oluyor!

AKIL

Karşı kaldırımdan geçen temiz kılıklı bir adamı gösterdi:

— Şu adamı görüyor musun? dedi, evlendiği gün nikâh dairesinden kaçmış...

— Yok canım! O anda deli mi olmuş?

— Bilâkis. Aklı o zaman başına gelmiş.

PERİ

Harikülâde fotograflar ve emsalsiz yazılarla

DENİZ SAYISI

Çıktı, gördünüz mü?

DENTOSİL

diş macunu

İnsanın ağzında bir bahar havası yaratır.

Cilt: 6 - Sayı: 155 FİATI 25 KURUŞ. 24 Haziran 1949

Mizah

SAHİBİ : RAMİZ GÖKÇE
ABONE :
Seneliği 1250 kuruş, altı aylığı yoktur.

Posta kutusu : 255
İdarehanesi : İstanbul, Babıâli Caddesi, Vilâyet Hanı, No. 10
Telefon : 20715

• CUMA GÜNLERİ ÇIKAR HAFTALIK TARAFSIZ MEMLEKET MECMUASI •

Duyan nerede?

DEMOKRATLARIN büyük kongreleri toplandı. Memleket kongreyi merakla bekliyordu; kongrede cereyan edecek müzakereye şiddetle intizar ediyordu; verilecek kararlara peşinden alâka gösteriyordu; şu son günlerde Haydarpaşa vapurunda hayli valiz, bavul, sak, malet görüldü. Boynu çantalı şahsiyetler mânâlı bakışlarla hamalları takip ederek rıhtıma çıkarken hepsinin halinden konuşacakları, hem de adamakıllı konuşacakları belliydi. İşin garibi iktidar partisini hafiften sancı tutmuştu. Partinin ön safında gelenlerinden biri... «Ah! diyordu; kendi aralarında bir kapışsalar...»

Fakat bu kadar patırtı gürültü acaba temenni edilen mehafilde akisler yaptı mı? Her yerden duyuldu mu?

Şaşılığından kinaye olarak «Kör» lâkabiyle anılan Mahmut Nedim Paşanın oğlu Sarım Bey amcası şehremini Sağır Ahmet Beyi çok severmiş. Bir gün şehir işlerine dair uzun bir lâyiha yazarak Keçecizade Fuat Paşaya okur. Nüktedan Sadrazam lâyihayı sonuna kadar dinler..

— Tebrik ederim, bey oğlumuz! der; hakikaten pek güzel yazmışsınız. Sizin bu yaşta gösterdiğiniz dirayetin nişanesi olan bu lâyihayı peder paşa hazretleri görebilse ve amcanız beyefendi de işitebilse; kim bilir ne kadar memnun ve müftehir olurlardı!

MİZAHÇI

İSTANBUL SERGİ EVİNDEKİ GİBİ ANKARA SERGİ EVİNDEKİ GÜREŞLERDE DE TÜRK MİLLETİ ŞAMPİYON OLDU !

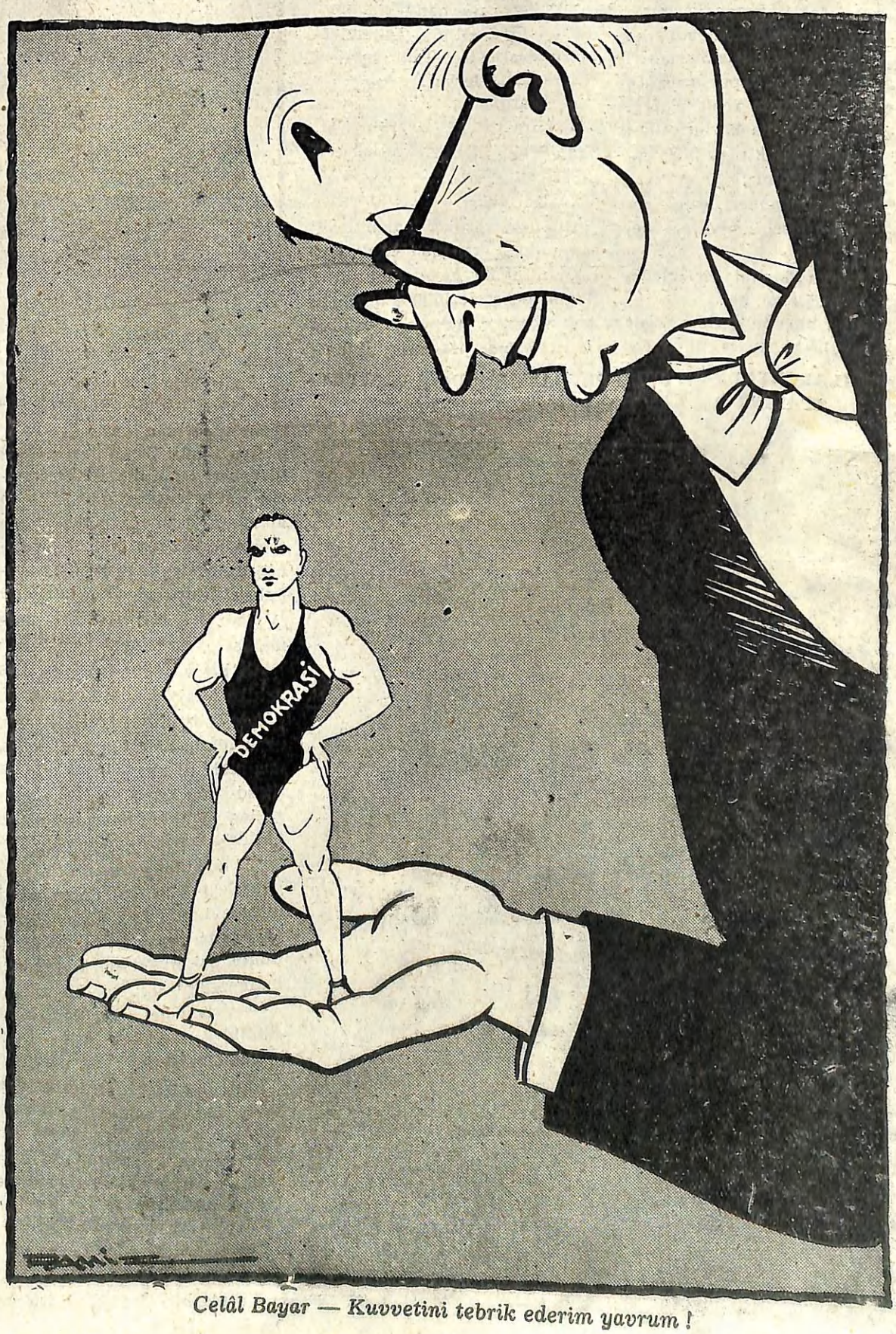

Celâl Bayar — Kuvvetini tebrik ederim yavrum !

Zurnada Peşrev !

Bir eğlendik, bir eğlendik!

Ertuğrul Şevket

Şoför, alay eder gibi uzattığınız iki buçukluğa:

— Eyvallah!

derse, hiç şüphesiz sizin de beyniniz atar. Taksimden Karaköye iki buçuk.. Yo! İnsanı hacı ağa yerine koymayın..

— Kaçırıyoruz! Çabuk ol, düdükler öttü!

Bir taraftan size seslenirken, bir taraftan da kızınızla beraber iskeleye doğru koşan karınızın arkasından seğirtmekten başka çare yok. Şimdi tatsız bir münakaşa yüzünden vapur kaçarsa, bütün gününüzün zehir olacağı şüphesiz. Canına karîm olsun! Ne yapalım? Yoksa siz ona, gününü gösterirdiniz!

Dün akşamdanberi, çoluk çocuk sevinç içerisindeydiniz, değil mi?

— Adaya gidelim; bir eğlenelim!. Bir eğlenelim!

demekten hâl lmuştunuz. Sözde güne şöyle başlıyacaktınız: Erkenden sokağa çıkacak, vapuru iskelede karşılayacak, rahat rahat binecek, güvertedeki lüks mevkie kurulacak, püfür püfür küfür küfür bir deniz yolculuğu yapacaktınız. Ah, kör olsun şu hesaplar! Manavdaki sebze fiyatları gibi, akşamınki sabaha uymuyor... Malûm: Bir posta kerime hanım sırtına giyecek elbise bulamadı; hanımın canı çıkası ruju, hangi cehenneme gitmişse, gitmiş. Tel dolaplar bile arandı. Tam kapıdan çıkarken bir feryat:

— Eşarpım!

Vapura on iki dakika var. Tramvayla, otobüsle yetişilecek gibi değil.

— Gel, taksi!

Biletleri zar zor alabiliyor, şakır şukur kapanan iskele kapılarından bir hayal gibi süzülüyor; bobstillerin ağız mızıkalı, kahkahalı, el şakırtılı gürültüleri arasında iskelesi alınmış vapura muvaffakiyetle atlıyorsunuz!

Vapurun bodrum palası bile ayak ayak üstüne. Yukarı çıkılacak merdiven insan hevenkleriyle tıkalı: Sepetliler, paketliler, asrî zenbilliler.. Nerede sizin gibi helvasız, dolmasız şöyle alâminüt gezmeğe çıkan?

Aman Allahım! Neredeyse deniz üzerinde havasızlıktan boğulacaksınız. Ayaklarınız da mı şişti ne? İskarpinler, parmaklarınızı vurmaya başladı.

Ah bir kuloğlu çıksa da beş dakika için yerini size verse!

Adaya ayak bastığınız zaman, uzun bir hastalıktan yeni kalkmış gibi dizlerinizin tiril tiril titrediğine şüphe yok. İnsanın gözleri, açlıktan da, yorgunluktan da kararır.

İlk lokanta, şemsiyelerin altı, güneşle pırıldayan deniz, hafif bir meltem, soğuk bira. Galiba aklınız başınıza gelir gibi oldu. Bakın, bakın: Farkında olmadan gülümsediniz bile..

— Adam be!. İyi yaptık da geldik.

Tabiî, tabiî...

O ne, o? İstakozun lezzeti bir garip. Zaten, rengini de gözünüz tutmamıştı. Vakıa, lokanta sahibinde yemin, yemin üstüne. Belki de doğrudur. Ama, işte... Nezaketen bir:

— Doymuşuz artık!

Deyip kalkmaktan başka çare yok.

İleride bir fayton duruyor, hemen atlayın..

— Hıristosa!

Şimdi neftî gölgeli yollardasınız. Hafif, tatlı bir salıntı, beygirlerin boynundaki küçük çıngırak sesleri, nerdeyse neş'esizliğinizi unutturacak.

— Püiiss!

Geldiniz, zaten Hıristos kaç adımlık yol ki... A, a! beşliği alan arabacı da yarım ağızla teşekkür ediyor.

—Hiç bu kadarcık yol, beş lira olur mu? Tarifeniz yok mu sizin? Belediye tarifeniz?

Arabacı gülüyor:

— Onlar tarife yaparlar ama, beygirleri düşünmezler. Bereket sizin gibi asil beylere!

Şayet kır kahvesinden iki şezlong isteseniz, elli kuruş peşin almak için asılırlar.

Oh! Şu çıkınlı, torbalı aile sizden daha mesut. Bak adamcağız, karısını, yetişmiş kızlarını almış.. Görüyor musunuz aile reisini? Yere kilimi sermek için eğildi: Medet Allah! O da buraya eğlenmeğe, iki barabellum tabancasını kıçının üstüne takarak gelmiş. Size kötü kötü de bakıyor. Ailesini mi, yoksa kızlarını mı kıskandı? Hah, rakı şişeleri de ortaya çıktı.

— Oğlum, hesap?!

Yorgun, harap, bitkin, aç mideleriniz bozuk, cüzdanınız hafiflemiş bir halde vapurdasınız.

Haydi şu tatil gününden istifadeye kalkan sizler tatlı tatlı mırıldanın:

— Bir eğlendik, bir eğlendik!

İSRAİL AMERİKA İLE GEÇİNEMİYOR

Besle kargayı oysun gözünü !

BATILILAR, KENDİSİNİ SULH PEYGAMBERİ DİYE TANITAN STALİNE NURDAN HALE HAZIRLIYORLAR

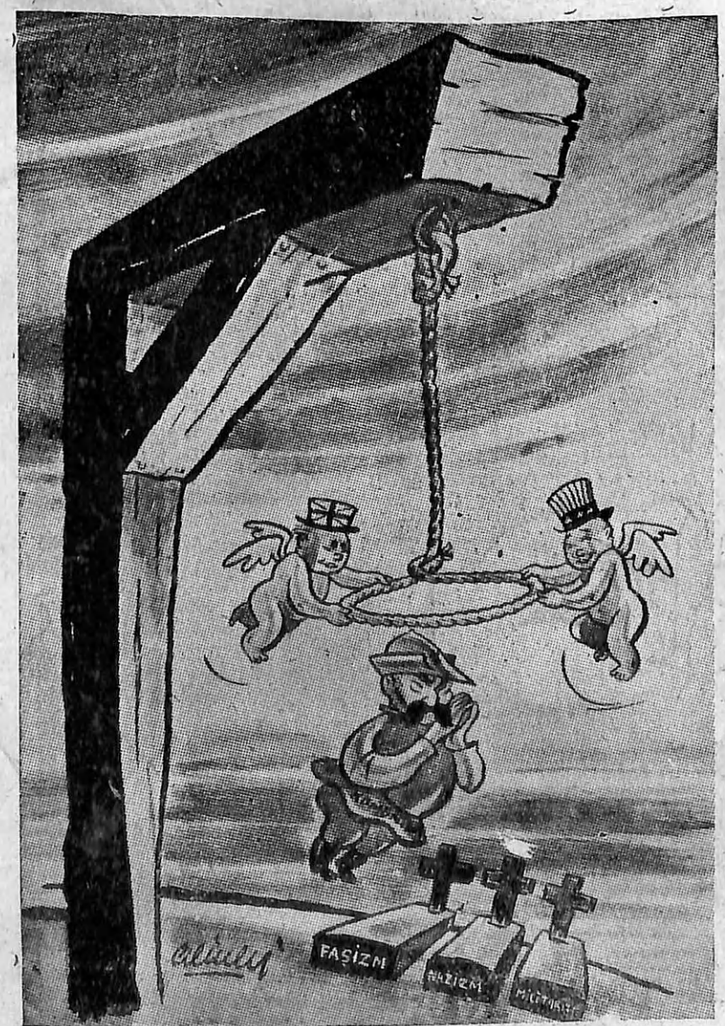

AZİZLİK !!

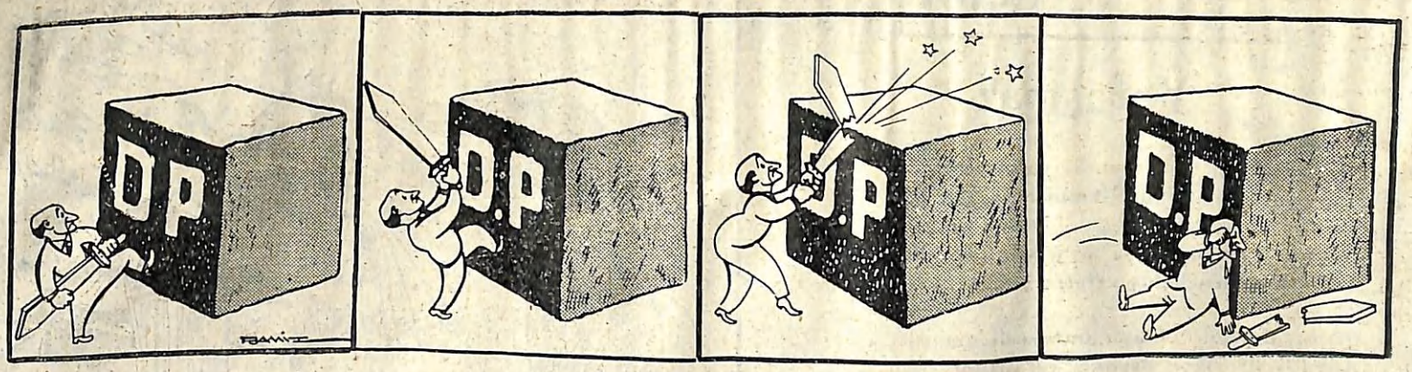

Tahtakılıç, ikiye ayırmak istedi ve ayırdı!

Betarzı Kudema

Bize kaside

II

Hastalık, açlık ederken kasd-ı cân-ı memleket
Oldu Büldân-ı ecânib sâha-i cevlân bize

Bir dem olsun, ensemizden yok tebâud ettiği
Âşık olmuş derd-ü mihnet sanki tâ candan bize

Sevmemiz kaabil değil aslâ muvâfık fırkayı
Eylemişken bunca yıldır cevr-i bî pâyân bize

Zannedersem etmişiz gafletle gaayet dik tırâş
İktidâr erkânı zira yan bakar el'an bize

Eyleriz mâdem demokratlıkla fahr-ü ibtihâc
İktizâ etmez mi artık Meclis-i Âyan bize

Bir veliyüllâhıdır gûyâki asr-ı hâzırın
Gösterir hep doğru yol (Ahmed Emin Yalman) bize

Her sabah, akşam vürûd eyler (Sabâh), (Akşam) fakat
Gelmez olmuştur -ne illettense bilmem- (Tan) bize

Şerbet içmiş gaalibâ dest-i ekâbirden yine
Bir selâm olsun, verip geçmez (Alî Tarlan) bize

Ye'se şâyandır ki hâlâ deste vâsıl olmadı
Yollamış pek çok selâm ammâ (Cihad Bâban) bize

(Râsih)i devrâna var bir hayli minnet borcumuz
Çünkü çok potlar kırıp yazdırdı bir dîvan bize

Hey ne gaflettir, çamur atmakla mihr-i envere
Bir yavuz iş eyledim sanmakta (Âbâdan) bize

Ey kalem, artık yeter, iksâra düşmekten sakın
Yoksa not vermez azîz üstâdımız (Tarcan) bize

Tarz-ı dîrin üzredir mâdemki tahrîrin senin
Bir gazel tarh et ki çeksin âferin (Adnan) bize

Gönderip yüz bin belâ gerdûn-ı bî îman bize
Gussa tarlâsında her an sürdürür harman bize

Dâimâ nâ müstahak eşhâsa yollar lâle, gül
Gönderir, gönderse ancak nîze yâ peykân bize

Bahş eder toptop kumaşlar eblehân-ı ümmete
İstemez vermek fakat bir tânecik mintan bize

Öyle sûzan oldu kim kahriyle dil sahrâları
Bâğ-u bostân-ı vatan gelmektedir külhan bize

Eyleriz mihnetle ülfet şimdi her gün, her gece
Çünkü gelmez ye's-ü gamdan başka bir mihman bize

Kaabil olmaz seyyiâtı dehri tasvîr etmesi
Yazsa (Râsıd) yılmayıp her hafta bin destan bize

RÂSID

— Yurdun bir tarafında kuraklık, bir tarafında sel, bir tarafında yangın.. Bu ne iştir?
— Ne yaparsın, bizi bize benzettiler ama, memleketi birbirine benzetemediler!

Tek keramet

Yaraşmaz

Gerdûne-i fen ins ile cinsiz yaraşır mı
Mahmûd Kemâl İbn-ül-Eminsiz yaraşır mı

Mânend-i-ganem halka yeşil sâha gerektir
Sahrâya dönen belde ekinsiz yaraşır mı

Birdir Molotof yoldaşın âmed-şüdü ammâ
Ahvâl-i riyâziyye Bevinsiz yaraşır mı

Kırk ev kedisinden de beter bir kişi vardır
Evsâfını şerh etsem izinsiz yaraşır mı

Her gün duyulur gezdiği çat burda çat orda
Seyrânı zamansız ve zeminsiz yaraşır mı

Dünyâyı dolaşmış ne çıkar Câhid-i meşhûr
Üstâd-ı sinin-horde Taninsiz yaraşır mı

Kalmazsa fakat kaarii bîçare ne yapsın
Dinsiz diyemezsem dahi kinsiz yaraşır mı

Her hafta Ozan feyz alır evrâk-ı şüundan
Erbâb-ı siyâset vitaminsiz yaraşır mı

AKILLI OZAN

— *Allah üstümüzdekileri eksik etmesin..*
— *Üstümüzdekilerden fayda yok, altta çalışanlara dua et de aç kalmıyalım !*

— *Siz ressam mısınız, yoksa musikişinas mı?*
— *Her ikisi de, resim yaparken ıslık çalarım !*

KÜRK

Dr. Cemal Zeki, muayene ettiği kadının kocasına sordu:

— Eşinizin neden dolayı soğuk aldığını hatırlıyor musunuz?

Adam müteessir bir tavırla başını salladı:

— Hatırlamaz olur muyum, doktor! Kürkünden dolayı.

— Kürkünden mi? Pek mi inceydi?

— Hayır, efendim. Modası geçmiş olduğu için giymedi de!..

İKİNCİ CEPHE

Bir arkadaşı, elindeki gazeteyi gösterdi:

— Bak! dedi, bir Çin generali harp bitmeden, askerlerinin evlenmesini yasak etmiş.

Muhittin Sadak, bu havadisi tefsir ettti:

— Demek ki iki cephede de harbe taraftar değil!

Dem

Yeni ağıza yeni taam; D
rat Parti, bu seneki büyü
gresini iktidar partisinin
tırdığı yeni Sergi Evinde
dı.

Neydi o, eski kongrele
li canım? Yani toplan
yerler? Yok bilmem ne s
sı, yok bilmem ne gazino
yasi ve memleket idaresin
eline almak iddiasında b
bir partinin, bu kabil da
larına sığınması, işin cid
ne bir gölge mi vuruyord
Düşünün: Bilmem nere de
Demokrat Parti kurucula
bilmem hangi sayın zatın
ma veya gazino sahnesind
nuşmasını! İnsanın aklın
istemez, ya Pol Muni,
Mustafa Çağlarla Münir
tin geliyordu.

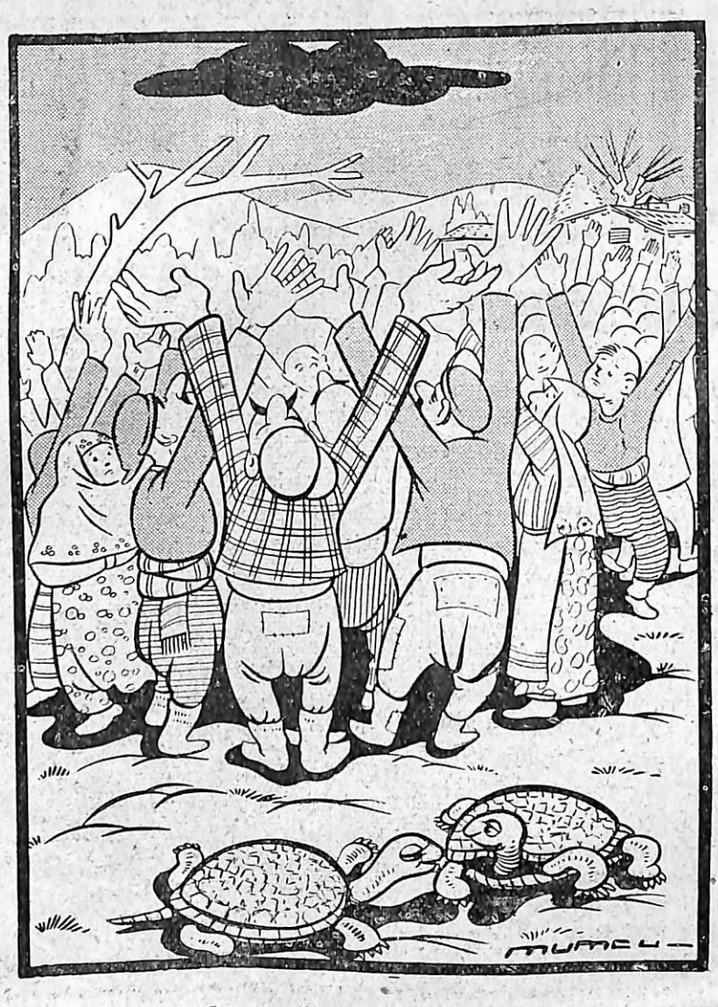

— *Haydi sıvışalım, yağmur yağacak. Köylüler duaya başladılar..*
— *Korkma, onların şimdiye kadar hiç bir duası olmamıştır !*

BüyükRoman ve Meşhur Edipler

— Siyami Pefanın son romanını okudun mu?

— Yooo, okumadım. Niye sordun, pek mi mükemmel?

— Öyleymiş..

— Öyle miymiş? Allah Allah! Yoksa sende mi okumadın?

— Ben de okumadım ama, ilk baskısı kapışılı kapışılı vermiş de, ikinci tab'ını yapmışlar.

— Sahi mi? Kim söyledi?

— Söyleyen yok canım, gazetelere verdikleri ilânlara öyle yazıyorlar da. Hani sen okuduysan..

— Hayır, hayır.. Okumadım.

— Ama, meşhur muharrirler, beynelmilel münekkitler, büyük edipler okumuşlar da bayılmışlar bile.. Göklere çıkarıyorlar romanı!

— Yaaa! Demek biz fırsat kaçırmışız. Kim bu meşhur muharrirler, beynelmilel münekkitler, büyük edipler?

— Biri: Mecdi Dürün!

— Yaa! Öteki?

— K. Çemişkezekli!

— Allah, Allah! Ya öteki?

— Rebii Saik!

— Rebii Saik ha!

— Evet... Rebii Saik ya!

— Kim bu, Rebii Saik?

— Bilmem.. Sen tanımıyor musun?

— Nereden tanıyayım ayol? Peki ama, sen bunları nereden öğrendin?

— Nereden olacak canım, gazetelere verdikleri ilânlardan!

MAAZALLAH

Kadının birini köpek ısırmıştı. İcabeden tedavi derhal yapılamadığından kadın hastahaneye kaldırıldığı zaman iş işten geçmişti. Doktor vaziyetin vehametini kadına anlattı. Kadın hiç aldırmadı, sükûnetle:

— Bana kâğıt kalem getirir misiniz? dedi.

— Hay, hay. Vasiyetnamenizi mi yazacaksınız?

— Hayır, kudurduktan sonra ısıracaklarımın listesini hazırlıyacağım.

rat Parti Kongresinde

Ama, siz, diyeceksiniz ki:

— Bir sergi evi, parti kongresinin toplanacağı kadar siyasî bir hüviyet mi taşır?

Binanın siyasî hüviyetini bir tarafa bırakacak olursak; meslekî bir uyuşma, bir kaynaşmayı da elbette inkâr edemeyiz. Sergi evleri, bir takım mata'ları teşhire, göstermeğe yarar. Binaenaleyh: «Tam bir parti kongresinin toplanması icap eden yerdir.» diyebiliriz. Öyle ya, bir takım insanlar çıkacak, hitabet kudretlerini gösterecekler. Bunları dinliyecek:

— Aferin.. Hatip!

diyeceğiz'

Bir başkası fikir salâbetini isbat edecek. Ona da: «mütefekkir» lik ünvanını vermekten çekinmiyecek, kendisini hayran hayran dinliyeceğiz.

Celâdet ve salâbetlerini isbat etmek istiyenler için sergi evlerinden daha münasip, daha uygun hangi bina bulunabilir?

Kundura, pamuklu kumaş, bilmem ne marka otomobil, tablo, heykel, kitap olduğu kadar, fikir, demagoji, palavra gibi müsbet veya menfi insan kabiliyetinin teşhir edileceği, yegâne biricik yer, hiç şüphesiz ki, sergi evleridir.

Netekim, bunun en canlı misalini gördük; yerine göre alkışladık, yerine göre düşündük, yerine göre güldük!

İnşallah bu görenek, bir gelenek olur da, öteki partilerimizin de sergi evlerinde yapacakları kongrelerde bulunur, onların teşhir ettikleri mata'ları da görürüz!

Kapı Kulu

— *El açmağa utanmıyor musun?*
— *Neden utanayım, mevki değil para istiyorum !*

Hikâye

İçli, Dışlı

Yazan:
VİR-GÜL

Ona bir gün onbirde Galatasarayda rastladım. Elinde bir buket çiçek, acele acele gidiyordu.

— Nereye? dedim. Düğüne mi?

— Hayır, dedi, nikâha.

— O da o demektir ya. Kim evleniyor?

Bizim mektepteki ismiyle Toraman Bekir olan, soy adı kanunu çıkınca ters-yüz olup Bekir Toraman adını alan arkadaş derin derin bir içini çektikten sonra:

— Ben evlenecektim ama, dedi, kısmet değilmiş. Alacağım kadını bugün başkasının koluna veriyorum...

Ben de onun koluna girdim ve Galatasaraydan Beyoğlu nikâh dairesine gidinceye kadar bana hikâyesini anlattı:

***

Alaturka musikiyi pek sevmem ama, bir akşam arkadaş hatırı için, sazlı gazinolardan birine gittik. Meşhur hanendelerden Sabahat İçli ile Nebahat içli-dışlı okuyorlarmış. Ben pek içli bir adam değilimdir ama, içli-dışlı olmaya bayılırım. Bizim arkadaş «artistlerin» ikisini tanıyormuş, sahnedeki vazifeleri bittikten sonra bizim masaya davet etti. Onlarla beraber, tabiî şaraplar, kebaplar da geldi. Saz çaldı, biz söyledik, çeneler oynadı, parsayı garsonlar topladı. Hasılı bir hayli eğlendik.

Fakat benim içimi yavaş yavaş bir alev sarmaya başlamıştı. İçkinin alevi değil, sevginin alevi. Nebahata tutulmuştum. Göründüğü gibi yaşlı değil, akıllıbaşlı bir kızdı. Zannedildiği kadar görgüsüz bilgisiz de değildi: Az çok okumuştu, bir çok roman ismi, bir iki romancı adı biliyordu.

Uzatmıyayım, Nebahat İçli-dışlı beni sardı. Ben de onu sarmak istiyordum. Ertesi akşam için randevulaştık. Buluştuk ve bir hayli dolaştık. Daha ertesi akşam, ondan sonraki gece, nihayet pazar gezmesi... derken Nebahatla biz hayli içli-dışlı olduk...

Seviyordum, alacaktım. Kızın da bende gönlü vardı, bunu hissediyordum. Bana varacaktı. Fakat, işi yavaş yavaş tavlamak, sonra sıkı perçinlemek istiyordum. Evvelâ resmiyet, sonra ciddiyet, arkasından ahbaplık, daha sonra arkadaşlık... Nihayet âşıkdaşlık, en sonra da izdivaç..

Bu safhaları birer birer atlattık. Resmî olduk, ciddî olduk, ahbap olduk, arkadaşlık ettik, âşıkdaşlığa başladık. Bu son devre biraz fazlaca sürdü. Nihayet kararımı verdim. Bir nisan gecesiydi. Onu aldım, otomobile attım, Boğaza götürdüm. Kuytu bir gazinoda sinsi bir vaziyet aldık. Romantik bir dekor, başlar dumanlı, gönüller heyecanlı... İçtik, içtik... Biraz yedik, yine içtik. Bir yedik, iki içtik... İçimdeki alevi o şekle getirmek istiyordum ki nihayet dayanamıyacak: «Benimle evlenir misin, Nebahat?» diyecektim.

İçimdeki ateşin yavaş yavaş tutuştuğunu, parlamak üzere olduğunu hissediyordum. Bir kadeh daha parlatırsam, alev de parlıyacaktı.

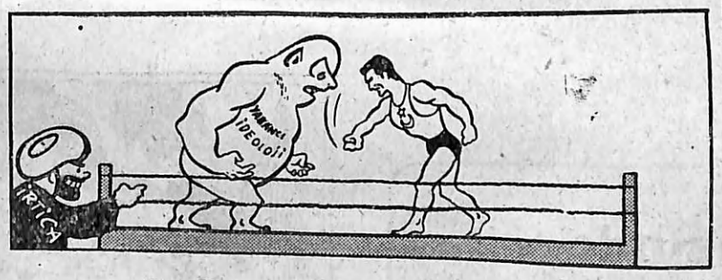

Komünizm — Solunu kullan!

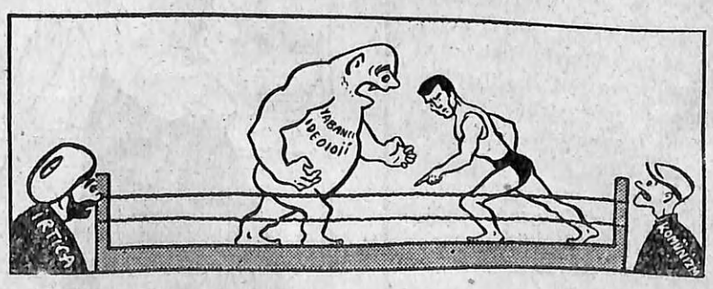

İrtica — Sağını kullan!

Gençlik — Siz karışmayın baylar;
Ben kafamı kullanırım!

Garsona seslenmek üzereydim, Nebahat sordu:

— Saat kaç, Bekir?

Bakmadan söyledim:

— On var yok. Daha erken. Biliyorum, onbirde gazinoda olacaksın.

İnanmamıştı:

— İmkânı yok, dedi. Onu geçmiştir.

— Hayır, dedim, biraz evvel baktım, dokuz buçuktu.

— Olamaz! diye güldü ve o sırada yanımıza gelen garsona sordu:

— Saat kaç, kuzum?

Garson pantalonunun ön cebinden şimendifer marka bir saat çıkardı:

— On bire on var, efendim, dedi.

Bu sefer ben güldüm:

— Senin saatin koşuyor, babalık! Bak, benimki daha ona çeyrek var.

Bir ara hepimizde bir şaşkınlık görüldü. Nihayet garson muzaffer bir tavırla gülümsedi, Nebahat ayağa fırladı, ben hayretle yerime mıhlandım.

Nebahat koluma yapışmış:

— Uyan, oğlum, uyan! diyordu. Dün geceyarısından sonra saatler bir saat ileri alındı. Sen uyuyorsun! Uyan!

Öyle bir uyanış uyandım ki, hakikaten şafak attı. Nebahat beni sürükler gibi çekiyordu. Garsona bir ellilik toka ettik, kendimizi taksiye zor attık. Zira Nebahat gazinoya beş dakika geç kaldı mı gecesi otuz liralık bir işten olacaktı...

O işten olmadı ama, ben ondan oldum. O geceki plânım tahakkuk edemedi .ertesi gün de başka birinin izdivaç teklifini kabul etmiş. Mübarek adam, bir gün daha sabredemezmiydi acaba? Bizim canımız yok mu... Tam altı ay sabrettim, altı saat dil döktüm, gazinoda altı dakika daha kalabilseydik izdivaç teklifini de yapacaktık. Malûm ya, her şeyin bir zemin-zamanı eşref saati vardır ve tavına getirmek lâzımdır.

***

Bizim Toraman Bekirin hikâyesi bittiği zaman nikâh dairesinin kösesine gelmiştik.

— Hadi sana uğurlar olsun, dedim. Senin tavlıyamadığını başkası çoktan avlamış!

Çömezin Röportajları:

155

D.P. Kongresi münasebetile

Çizen : RAMİZ

Çömez — Kongre mücadeleleri niçindi?

Hükûmet — Galiba bizim yorgan için!

Çömez — Tahtakılıç bir şey kesti mi?

Müstakil demokrat — Evet, havyar kesti!

Çömez — Kongreden size bir şey düştü mü?

Millet Partisi — Komşuda pişer bize de düşer dedik ama, kafamıza bol bol taş düştü!

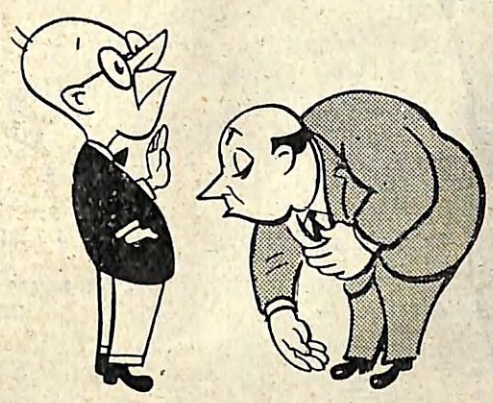

Çömez — Ya Demokratlar gelirse ne yapacaksınız?

Eyyam ağası — Bize göre hava hoş, giden paşam, gelen ağam!

Çömez — D. P. kongresi çok gürültülü oldu..

Halk — C.H.P. yi uyandıracak kadar değil !

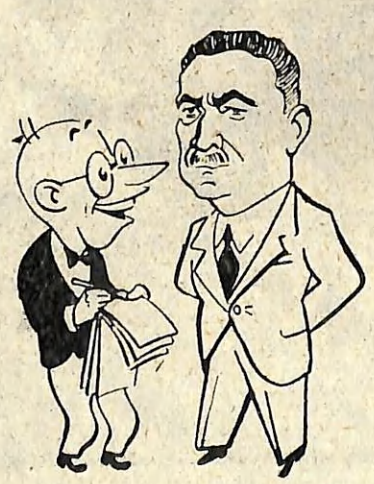

Çömez — D.P. kongresinden ders aldınız mı?

C.H.P. başkanı — Lüzumu yok. Bizde o kadar çok hoca var ki!

Çömez — D.P. kongresi size ne ilham edecek?

Meclis Başkanı — Seçim Kanununa münasip maddeler ilâve edilince görürsün !

Çömez — Eskiden olsaydı hücuma geçerdiniz, şimdi neden hareket etmiyorsunuz?

F. Atay — Şimdi vurulacak parti görmüyorum da ondan!

Çömez — Kongrede neden bulunmadınız?

Yalçın — Ara bulucuya lüzum yok da

Çömez — Yaşasın parti diye bağırıyorsun, hangi parti için?

Çağlar — Daha belli değil!

Çömez — Siz hiç bir partiye yanaşmıyorsunuz, bu siyasî pişkinliği nereden aldınız?

Hamdullah Suphi — Ocaktan !

Tombul Teyze — Kocacığım, bütün vücudüm sığıyor mu?
Sıska Dayı — Aman karıcığım, Marmara değil fotograf bu!

ÇORBA

Rebeka Zabellaya sordu:

— Demek senin kocası ağzında takma diş koydurdu?

Zabella:

— Ya, dedi. Tam beş yüz lira verdi ama, cumartesileri işe yariyor...

Rebeka hayret etmişti:

— Neden? diye sordu. Diğer günler işe yaramıyor mu?

— Yaramıyor, çünküm Salamon, eskimesin diye yalnız cumartesi günleri kullanıyor. Başka yunlar çorba içiyor.

ÂLİMİN İLMİ

Profesör olur da dalgın olmaz olur mu!

Bizim Profesör Salih Murat da öyledir.

Geçen gün ayağında biri siyah, biri sarı ayrı ayrı iki iskarpin bulunduğunu görünce bir arkadaşı hayretle sordu:

— Nedir bu hal, üstad! Ayakkaplarınızı tek tek giymişsiniz!

Üstad boynunu bükerek ellerini açtı:

— Ne yapayım, ben de şaşırdım, vallahi! Bu hal bugün ikidir başıma geliyor. Sabahleyin farkına vardım, eve gidip öteki çifti giydim. Sonra farkettim: Onlar da tek tekmiş.

KOLAYCACIK..

Hanım, kocasının daktilosundan şüpheleniyordu. Bir gün onu tenhada yakaladı, ağzını aramak için:

— Kocam sizden çok memnun galiba, dedi. İşlerini kolaylaştırıyormuşsunuz.

Daktilo gülümsedi, cevap verdi:

— Eksik olmasınlar, efendim. Elimden geleni yapıyorum. Hiç bir meselede zorluk çıkarmamaya çalışıyorum.

DALGINLIK

Mübalaga bahsinde birbirleriyle yarış ederlerdi. Bir gün biri:

— Bendeki dalgınlığa bak, birader! dedi. Dün sabah sokağa pijama ile çıkmıyayım mı! Ahaliye maskara oldum...

Öteki buna dudak büktü:

— O bir şey mi, azizim! Ben bir kere karımın elbiselerini giyerek sokağa çıkmışım. Berberde aynanın karşısına oturunca farkına vardım ve: «Eyvah! kocama söylemeden sokağa çıktım!» diye bir çığlık atarak eve koştum...

FIKRALAR

NE MUTLU

Meşhur hanendelerimizden Agyazar, —Allah daha çok ömürler versin— hayli yaşlıdır.

Bir fasıl sonunda genç meslekdaşlarından bir kısmiyle gazinonun bir köşesine çekilmiş, hafif tertip demleniyordu. Sinirli bir müzisyen, bir takım isimler veriyor:

— Kıskançlıklarından ölüyorlar, beni bir türlü çekemiyorlar, h e p s i düşmanım diyip duruyordu.

Agyazar, çenesini sıvazladı:

— Bak, bu yaşımdayım, dedi. Bir tek düşmanım yok.

Sinirli müzisyen onu gıptayla süzdü:

— Ne mutlu sana!

Diye cevap verdi; Agyazar gülümseyerek lafını tamamladı:

— Evet bir tek düşmanım yok, çünkü hepsi öldüler!

AFİYET OLSUN!

Almanya üzerinde anlaşmazlığa varıldığı şu son günlerde bir Rus subayı Berlinde bir birahaneye girdi. Fiyakasını tamamlamak üzere, kılıcını masanın üzerine koydu.

— Bira! diye seslendi.

Birahane sahibi Alman, bir duble bira doldurup biraz ekmek ve meze aldı, sonra bahçe kapısından elini uzatıp bir yaba yakaladı, getirip masanın üzerine onu da koydu.

Rus kızmıştı:

— Pajalusta! diye haykırdı. Bu da ne?

Alman sakin bir tavırla cevap verdi:

— Bıçak olarak kılıç kullanacağımıza göre çatal olarak da bunu kullanırsınız diye düşündüm!...

HUYU KÖTÜ

— Eyvah! Para cüzdanımı yastığın altında unutmuşum.

— Aldırma, canım. Hizmetçin namuslu kadındır.

— Onu biliyorum ama her bulduğunu götürüp karıma vermek âdeti var da!

İŞİN KESTİRMESİ

— Hükûmet «Geliri arttırmak için ne yapmak lâzım?» diye düşünüyormuş.

— «Gelir Vergisi» hakkında söylenen sözlerden, yazılan yazılardan, yapılan tartışma ve çekişmelerden vergi alsınlar!

MERAKLI

Bir arkadaşından bahsediyordu:

— Haberin var mı? Bizim Ahmet tarih meraklısı bir kadınla evlenmiş?

Ahmed'i ve karısını tanıyanlardan biri:

— Ne münasebet! dedi. Ben Ahmedin karısını bilirim. Cahilin biridir.

Öteki cevap verdi:

— Olabilir. Onun tarihe meraklı da kocasının mazisini araştırma hususunda!

HAKKINIZ VAR AMMA

Müstakbel kayınpeder kaşlarını çatarak sordu:

— Kuzum nedir senin yaptığın bu iş? Böyle her gece, her gece kızımı dansa götürmek yakışık alır mı?

Müstakbel damat boynunu büktü:

— Katiyyen yakışık almaz efendim; fakat gelin de siz bunu kızınıza anlatın!

— *Nereye gidiyorlar?*

MİLLETLERE GÖRE

Sulh:

İngilizlere göre — Güvenlik.

Ruslara göre — Uzlaşma.

Amerikalılara göre — Kredi.

Fransızlara göre — Ebedi rüya.

Hayatta en güzel şey:

İngilizlere göre — Pipo.

Ruslara göre — Votka.

Amerikalılara göre — Caz.

Fransızlara göre — Kadın.

Askerlik:

İngilizlere göre — Uyulması gerekli bir durum.

Ruslara göre — Madalya.

Amerikalılara göre — Mecburiyet.

Fransızlara göre — Şerefli bir ödev.

Siyasi münakaşa:

İngilizlere göre — Nazikâne mühavere.

Ruslara göre — Veto.

Amerikalılara göre — Proje.

Fransızlara göre — «Oui, monsieur!»

Kanun:

İngilizlere göre — Harfi harfine itaat edilmesi lâzım bir şey.

Ruslara göre — Korku ile itaat edilmesi lâzım bir şey.

Amerikalılara göre — Neş'e ile itaat edilmesi lâzım bir şey.

Fransızlara göre — Küfür ile itaat edilmesi lâzım bir şey.

Aşk:

İngilizlere göre — Güzel bir spor.

Ruslara göre — Bir tabiat kanunu.

Amerikalılara göre — Bir eğlence.

Fransızlara göre — itiyat.

Siyasi anlaşma:

İngilizlere göre — Kazanç vasıtası.

Ruslara göre — Köprüyü geçmek.

Amerikalılara göre — Nezaket borcu.

Fransızlara göre — Büyük bir hata.

Sayı: 155

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden
RAMİZ GÖKÇE
Basıldığı yer:

Mizah

Erkek — Affedersiniz, bir mayo bulundu. Acaba sizin bir kayıbınız var mı?!